

de samme Principper skulde lægges til Grund for Sogneindelingen paa Frederiksberg som i Kjøbenhavns ydre Stabdele, og at de samme Regler skulde gennemføres der med Hensyn til den geistlige Betjening, Geistlighedens Bønning m. v., men ogsaa, at det Fællesskab med Hensyn til Kirkerens Økonomi og Styrelse, der foresloges for Kjøbenhavns Vedkommende, skulde omfatte Frederiksberg. For det sidste Punkts Vedkommende tog dog Kommissionen det Forbehold, at dette kun foresloges, forsaavidt det lod sig forene med, at Frederiksberg Kirke ikke, som de Kjøbenhavnske Kirker, ejer sig selv, men tilhører Kommunen. Med Hensyn hertil forholder det sig saaledes, at Frederiksberg Kommune ved Skøde af 7de Maj 1868 af Statskassen har købt Kirken med tilhørende Inventarium, Kirkegaard og Kapitaler m. v. for en Købesum af 10,000 Rdlr., samt at Kommunen i Narenes Løb ved sædvanligt Grundindkøb har erhvervet de Kirkegaardsjorder, som findes ved Fasanbejen. Frederiksberg Kommunalbestyrelse har nu i sin over Udstøt afgivne Erklæring — sikkert med Rette — hævdet, at Kommunalbestyrelsen vilde være uberettiget til uden fuldt Bederlag at overdrage disse Ejendomme, og ligesom der heri formentlig vilde vise sig en Hindring for Gennemførelsen af Tanken om kirkeligt Fællesskab med Kjøbenhavn, saaledes ser Kommunalbestyrelsen heller ikke, at et saadant Fællesskab mellem de to Kommuner i øvrigt bygger paa naturlige Forudsetninger. Kommunalbestyrelsen har derfor ønsket de kirkelige Forhold paa Frederiksberg gjorte til Genstand for Ordning ved en særlig Lov, omend saa ensartet med den Ordning, der træffes for de Kjøbenhavnske kirkelige Forholds Vedkommende, som Ensartetheden i Forholdene naturlig medfører, og dette Ønske har Ministeriet saa meget mere fundet at kunne imødekomme, som den fra Kommissionens Forslag afvigende Ordning af de Kjøbenhavnske Kirkers Styrelse og økonomiske Forhold, som man har ment at burde holde fast ved, gør Fællesskabet med Frederiksberg end mindre nødvendigt eller naturligt, end det vilde være efter Kommissionens Forslag. Sdet altsaa med Hensyn til Ordningen af de kirkelige Forhold paa Frederiksberg henvises til et andet Lovforslag, der fremstettes samtidig med dette, skal der her endnu gøres nogle Bemærkninger med Hensyn til Enkelthederne i Forslaget om Ordningen af de kirkelige Forhold i Kjøbenhavn.

I.

Om Sogneindelingen.

Ministeriet har her i Henseende til Sogneindelingen i det hele holdt sig til, hvad der var foreslaet af Kommissionens Flertal. Dette Forslag har vundet Tilslutning hos Sjællands Biskop saavel som ogsaa hos et Flertal indenfor Magistraten og Borgerrepræsentationen. Man har imidlertid ikke ment helt at kunne se bort fra de Stemmer, der paa alle Stadier have rejst sig for navnlig i den ydre Stad at gaa frem paa en noget anden Maade med Hensyn til Sogne- nes Deling og der at indrette sig med Sogne paa kun 10,000 Mennesker, med noget mindre Kirker og med kun to Præster ved hver Kirke, saa meget mindre som det er blevet hævdet saa vel af Kommissionens som af Borgerrepræsentationens Mindretal, der have udtalt sig for denne Ordning, at den maatte kunne gennemføres uden nogen væsentlig større Beføstning end den foreslaaede med de større Sogne og de større Kirker. Hvor vidt dette vil kunne lade sig gøre, ser Ministeriet sig ikke for Tiden i Stand til at udtale nogen bestemt Mening om, men for dog at aabne en Udvej for at følge denne Fremgangsmaade, har man indsat Bestemmelsen i Lovforslagets § 3. I hvilket Omfang denne Bestemmelse vil blive benyttet, og om det overhovedet vil vise sig muligt at benytte den, da dens Forudsetning jo er, at de fornødne Pengemidler skulle kunne tilvejebringes uden ekstraordinære Foranstaltninger, er uvist. Ministeriet er dog tilbøjeligt til at antage, at Inddelingen i de større Sogne vil blive den almindelige. For imidlertid at undgaa lignende Nødsituationer som dem, der for Tiden ere til Stede, og for at stærke Kirkestyrelsens Opmærksomhed paa dette Punkt, har man — paa indstændig Begæring herom fra Kjøbenhavns geistlige Konvent — indsat Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, med Hensyn til hvilken kun skal bemærkes, at Konventet havde ønsket, at der skulde skrives til et nyt Sogns Oprettelse, saa snart et Sogns Indbyggertal overstred 20,000; Ministeriet har dog ment at kunne sætte Grænsen til 25,000, ligesom man ogsaa ved en Henvisning til Omlægning af Sognegrænserne har tænkt sig saadanne nødvendige Tilfælde, hvor Bebyggelsesforholdene bevirkede en særlig stærk Stigning i et enkelt Sogn, medens der maaste vise sig Tilstand eller endog Tilbagegang i tilgrænsende Sogne. Det er en Selvfølge, at Rigsdagens Samtykke maa indhentes i Tilfælde, hvor nye Sognes Oprettelse kræver ekstraordinære